

วันชาติ

กับประชาธิปไตยของเรา

โครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

จัดทำโดย

กองการประชาสัมพันธ์

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้จัดทำโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาขึ้น เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและส่งเสริมการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาให้แก่เยาวชนของชาติ โดยมอบให้กองการประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จัดทำหนังสือประกอบภาพชุด “วันสติสกับประชาธิปไตยของเรา” ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ได้ร่วมพระบารมี ศักดิ์ศรีเท่าเทียม เตรียมตัวเลือกตั้ง และ สมหวังที่รัฐสภา เนื้อหาของเรื่องในแต่ละตอนได้สอดแทรกสาระของรัฐธรรมนูญบางประเด็นให้กลมกลืนกับเรื่อง ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่รู้สึกว่ามีบทเรียนเกินไป เหมาะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและเยาวชนทั่วไป

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “วันสติสกับประชาธิปไตยของเรา” นี้ จะเป็นหนังสือประกอบภาพที่ให้ความรู้ความเข้าใจ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อส่งเสริมการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาและที่สำคัญที่สุดเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา ให้คงคู่กับสังคมไทยตลอดไป

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ตอนที่ 1 ไต่ร่มพระบารมี

ครอบครัวที่แสนอบอุ่นครอบครัวหนึ่ง กำลังเตรียม
ใส่บาตร ณ ลานประจำอำเภอ แสงแดดเริ่มทอประกาย
สีทองอร่ามตา แก้ว ลูกสาววัย 6 ขวบ รู้สึกสงสัยว่า
วันนี้ทำไมคุณพ่อคุณแม่จึงไม่พาไปทำบุญที่วัด

แก้ว : คุณพ่อขา ทำไมวันนี้ครอบครัวเราจึงไม่ไปใส่บาตรที่วัดล่ะคะ
ทำไมต้องมาที่นี่ด้วยคะ

พ่อหันมาตอบด้วยใบหน้าที่ภาคภูมิใจ

พ่อ : อ้อ..ก็วันนี้เป็นวันที่ 5 ธันวาคมใกล้จะถึง ตรงกับวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ทางราชการจึงจัดงาน
ทำบุญตักบาตรเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล

แก้ว : เหนอะคะ...ถึงว่าผู้คนจึงมาทำบุญกันมากมายเลย

แม่ : ก็พระองค์ท่านเป็นที่รักและเคารพสักการะของพวกเราทุกคนเลยนะ
พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านมากมายตั้งมหาสมุทร

วันของใจ

กับประชาธิปไตยของเรา 1.

ขวัญ ลูกชายวัย 12 ขวบได้ยื่นแม่ตอบ จึงถามต่อไปว่า

ขวัญ : คุณครูก็เคยบอกผมว่า ในหลวงของเรา รักพวกเรามากใช่ไหมครับ
พ่อตอบลูกชายด้วยเสียงอันนุ่มนวล

พ่อ : ใช่แล้วลูก พระองค์ทรงเป็นห่วงราษฎรของพระองค์เป็นอย่างมาก
และทรงทำทุกอย่าง เพื่อให้พวกเราทุกคนอยู่ดีกินดีนะลูก

แล้วถามพ่อต่อไปว่า

แก้ว : แล้วในส่วนของศาสนาล่ะคะ
ในหลวงของเราเกี่ยวข้องกับอะไรบ้างคะ

พ่อ : เกี่ยวข้องอย่างมากเลยนะลูก พระองค์ทรงเป็น
แบบอย่างการเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็น
อัครศาสนูปถัมภก โดยทรงให้การสนับสนุนกับ
ทุกๆศาสนาในบ้านเมืองของเรา เพราะพระองค์
ถือว่าทุกศาสนาก็สอนประชาชนของพระองค์
ให้เป็นคนดีนั่นเอง และพระองค์ทรงตั้งมั่นอยู่ใน
ทศพิธราชธรรม

วันอาทิตย์

กับประชาธิปไตยของเรา 2.

แม่กล่าวบอกทุกคนว่า พระท่านเดินมาทางนี้แล้ว พวกเราทุกคน
เตรียมใส่บาตรกันได้แล้วนะจ๊ะ และขอให้ร่วมตั้งจิตอธิษฐาน
ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญ เป็นมิ่งขวัญของพวกเราตลอดไป

วันฮอโฮ

กับประชาธิปไตยของเรา 3.

หลังจากใส่บาตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ทั้งครอบครัวจึงเดินทางกลับบ้าน
ขวัญสังเกตเห็นป้ายเฉลิมพระเกียรติมากมาย
แต่สิ่งที่สงสัยในใจคือ ธงที่มีพระปรมาภิไธยย่อประดับ
อยู่คู่กับธงชาติไทยจึงเอ่ยถามพ่อว่า

ขวัญ : คุณพ่อครับ ในหลวงของเราเนี่ยยิ่งใหญ่มาเลยนะครับ
ถึงขนาดมีธงประดับคู่กับ ธงชาติของเราได้เลย

แก้ว : นั่นสิคะ...อย่างนี้ พระองค์ต้องอยู่เหนือทุกสิ่งในประเทศของเราเลย
ใช้ไหมคะ...พระองค์ท่านคงทำอะไรได้ทุก ๆ อย่างเลยใช้ไหมคะ

พ่อหันมาอธิบายให้ลูกทั้งสองคนฟัง

พ่อ : พระองค์ท่านเป็นองค์พระประมุขของชาติเรา
และพระองค์ท่านก็ทรงอยู่ภายใต้กฎหมาย
รัฐธรรมนูญเหมือนกับเรา

ขวัญ : แล้วพระองค์ท่านมีส่วนร่วมในการ
ออกกฎหมายด้วยหรือเปล่าครับ

พ่อ : พระองค์ท่านมิได้มีส่วนในการออกกฎหมายโดยตรงหรือลูก
แต่พระองค์ท่านจะเสด็จพระราชดำเนินมาทรงทำรัฐพิธี
เปิดประชุมรัฐสภาและทรงมีพระราชดำรัสให้แนวทาง
ในการบริหารประเทศ

พ่อ : แต่ในยามที่บ้านเมืองเกิดปัญหาการไม่ลงรอยกัน
ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประชาชนของพระองค์ท่าน
พระองค์ก็จะทรงหาทางบรรเทา และแก้ไขปัญหา
ด้วยพระบารมี และพระปรีชาสามารถของพระองค์
ทำให้ปัญหาเหล่านั้นคลี่คลายไปในทางที่ดี และไม่ก่อให้เกิด
ความเสียหายลูกหลานใหญ่โต

ขวัญ : ดิฉันเลยนะครีบ ที่เรามีพระองค์ท่านทรงเป็นร่มโพธิ์ ร่มไทร
แก้วฟุ้งพ่อเล่า จึงเกิดความสงสัยเลยหันไปถามแม่

แก้ว : คุณแม่ขา...อย่างนี้ในหลวงของเราพระองค์ท่านจะมีเวลาว่างหรือคะ...

วันฮอโฮ

กับประชาธิปไตยของเรา 7.

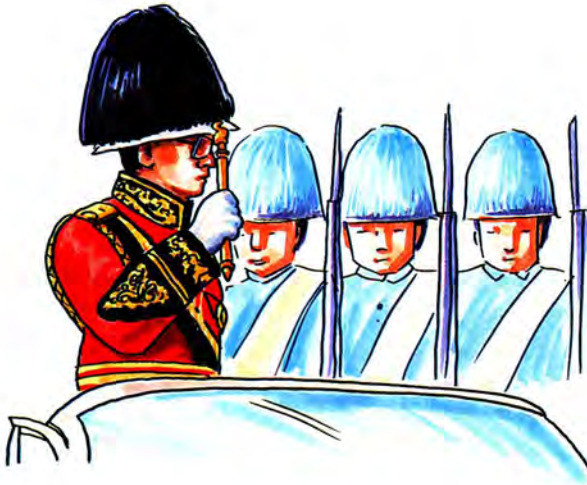
แม่ยิ้ม และอธิบายให้ลูกสาวฟังว่า

แม่ : พระองค์ไม่เคยมีเวลาว่างหรอกลูก
เวลาทุก ๆ นาทีของพระองค์ อุทิศเพื่อ
ประชาราษฎรอย่างเรา ๆ
พระองค์ทรงแก้ปัญหาความเดือดร้อนของราษฎร
ในทุกๆพื้นที่บนผืนแผ่นดินไทยของเรา
ไม่ว่าจะเป็นการเยี่ยมเยียนและช่วยเหลือราษฎร
ที่ได้รับความเดือดร้อนในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ

วันเสาร์
กับประชาธิปไตยของเรา 8.

หรือจะเป็นการพัฒนาพื้นที่ทำกินของราษฎร ตลอดจนถึงจัดตั้ง
โครงการหลวง ในรูปแบบต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน
และสังคมไทยโดยส่วนรวม

พ่อ : ยังมีอีกนะลูก ในหลวงของเรา ยังทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจต่าง ๆ
อันเป็นแบบอย่างที่ดีต่อพลสกนิกรชาวไทยทั้งในฐานะ
องค์พระประมุขของประเทศ

วันเสาร์

กับประชาธิปไตยของเรา 10.

งานพระราชพิธีทางศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมไทย

พ่อเองก็ภาคภูมิใจมาก ที่ได้เกิดมาเป็นพลสภานิกรของพระองค์ท่าน

ทั้งครอบครัวเดินกลับมาถึงที่บ้าน พ่อเดินไปหยิบธงชาติไทย
และธงในหลวงมาประดับบ้าน ขวัญถามพ่อว่า :
พ่อครับ อย่างนี้เราจะตอบแทนพระองค์ท่าน
ได้อย่างไรดีครับ

พ่อ : เราก็ต้องทำตัวเป็นคนดีให้สมกับที่พระองค์ท่านทรงห่วงใยพวกเรา
ใจละลูก ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด ช่วยเหลือสังคมในทุกด้าน
เมื่อมีโอกาส และต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นด้วยนะ

ขวัญ : ครั้นพ่อ ต่อไปนี้ผมจะเป็นเด็กดี และตั้งใจเรียนครับ
แก้ว : หนูก็เหมือนกันค่ะ...

วันฮอไฮ

กับประชาธิปไตยของเรา 14.

แม่ : ตีมากจะ แต่ก่อนอื่นไปทานข้าว
และทำการบ้านกันได้แล้วนะลูก

ขวัญ : ครับผม

แก้ว : ค่ะ...คุณแม่

วันฮอไฮ

กับประชาติปไทยของเรา 15.

ตอนที่ 2 ศักดิ์ศรีเท่าเทียม

บ่ายวันหนึ่ง อากาศร้อนชื้น ขวัญชวนแก้วไปวิ่งเล่นนอกบ้าน

ขวัญ : แก้ว เราไปวิ่งเล่นกันดีกว่านะ
ที่จะชวนไปเล่นที่ใหม่

แก้ว : ที่ไหนหรือจ๊ะ

ขวัญ : ก็ทำสวนนะซี มีต้นมะม่วงด้วยนะ
เมื่อมีลูกสุก เราจะได้เก็บมาฝากคุณแม่ด้วย

แก้ว : งั้นเราไปกันเลยนะพี่

วันเสาร์

กับประชาธิปไตยของเรา 16.

เด็กทั้งสองคนจึงเดินเล่นไปที่ท้ายสวน

แก้ว : อากาศดีจังเลยนะพี่ขวัญ

ขวัญ : ก็พี่บอกแล้ว นั่นไงต้นไม้ม่วงใหญ่

เห็นมั๊ย... มีลูกสุกเต็มต้นไปหมดเลย

แก้วสังเกตเห็นว่ามีคนแอบดูอยู่จึงร้องเรียกพี่ชาย

แก้ว : พี่ขวัญดูสิ...ใครก็ไม่รู้หลบอยู่ตรงนั้น

แต่งตัวสกปรกจังเลย

ขวัญ : ไหน...พี่ไม่เห็นเลย

แก้ว : ก็หนูเห็นจริง ๆ นะ

ขวัญ : พี่ว่า...เรากลับบ้านไปแล้วให้พ่อฟังดีกว่า

สองพี่น้องรีบวิ่งกลับบ้าน

วันสอง

กับประชาธิปไตยของเรา 18.

ขวัญเล่าเหตุการณ์ให้พ่อฟัง

ขวัญ : เราสองคนกำลังจะไปเก็บมะม่วงที่ท้ายสวน แต่น้องแก้ว
บอกว่ามีเด็กทำทางแปลก ๆ แอบมองเราอยู่
แก้ว : ค่ะคุณพ่อ...แต่ตัวก็สกปรกด้วยค่ะ

พ่อได้ยืนดั่งนั้นจึงกล่าวสอนลูกทั้งสองคน

พ่อ : ทีหลังจะไปเล่นที่ไหนให้บอกพ่อกับแม่ทราบก่อน และห้ามไปสอยมะม่วง
ของคนอื่นเด็ดขาด เพราะเราคงไม่ชอบเหมือนกัน ถ้าหากมีใคร
มาเอาของ ๆ เราไป เป็นคนต้องเคารพสิทธิของคนอื่นนะลูก

พ่อกล่าวอธิบายต่อ แล้วอีกอย่างที่พ่ออยากจะสอนลูกทั้งสองก็คือ
อย่ามองคนที่ภายนอกและอย่าเป็นคนที่ดูถูกคน
เพราะพวกเราทุกคนก็เป็นคนเหมือน ๆ กันนะลูก
ขวัญ : ครับ
แก้ว : ค่ะ...คุณพ่อ

วันต่อมาสองพี่น้องออกไปวิ่งเล่นตามปกติ

ขวัญ : วันนี้เราไปปีนต้นไม้เล่นกันดีกว่า และพ่อสอนว่าอย่าไปเอาผลไม้
ของคนอื่นนะ

แก้ว : ใช่แล้วพ่อบอกว่าเกิดเป็นคนต้องรักศักดิ์ศรี
ไมเอาของคนอื่นมาเป็นของเรา

แล้วทั้งสองพี่น้องก็ไปยังต้นไม้ใหญ่

วันสองใจ

กับประชาธิปไตยของเรา 21.

ขวัญปีนต้นไม้เล่น โดยน้องสาวยื่นหัวเราะอยู่ข้างล่าง

แต่ในระหว่างนั้นเอง ขวัญ ก็เกิดพลัดตกจากต้นไม้

ขวัญ : โอ๊ย...ปวดข้อเท้าจังเลย สงสัยขาแพลง

คงเดินกลับบ้านไม่ไหวแน่เลย

แก้ว : อุดทนหน่อยนะพี่ขวัญ

เดี๋ยวแก้วจะไปตามคนมาช่วย

วันฮอไร

กับประสาธน์ไทยของเรา 22.

ในช่วงเวลานั้น...เด็กชายคนหนึ่ง อายุรุ่นราวคราวเดียวกับขวัญ ก็เดินตรงเข้ามาหาเด็กทั้งสองคนที่ไต่ต้นไม้ แก้วตกใจมากและวิ่งไปหลบอยู่ข้างหลังขวัญซึ่งนอนเจ็บอยู่ ขวัญตะโกนถาม

ขวัญ : อย่าเข้ามานะ...นายเป็นใคร และต้องการอะไรจากเรา

เด็กชายแปลกหน้า : ไม่ต้องกลัว เรามาช่วยเธอนะ

วันสอง

กับประชาธิปไตยของเรา 23.

เด็กชายคนนั้นเดินเข้ามาช่วยบีบนิ้วข้อเท้าของขวัญ
และช่วยพยุงให้ขวัญลุกขึ้นยืนได้
แล้วพูดว่าไปหาหมอกันดีกว่า

วันฮอไร

กับประชาติปิตยของเรา 24.

เด็กชายแปลกหน้าพูดคุยระหว่างทาง

เด็กชายแปลกหน้า : เราชื่อแก่น ต้องขอโทษด้วยที่ทำให้เธอสองคนตกใจ
เราแอบมองเธอสองคนเล่นกันหลายครั้งแล้ว พ่อแม่
ของเราเป็นคณงานก่อสร้าง เพิ่งย้ายมาอยู่แถวนี้
เราเลยไม่มีเพื่อนเล่น อยากเล่นกับพวกเธอก็ไม่กล้า
บ้านเรายากจน กลัวพวกเธอจะรังเกียจ

ขวัญ : นายไม่น่าคิดอย่างนั้นเลย
ถ้านายเข้ามาคุยกันตั้งแต่แรก
เราคงได้เล่นด้วยกันแล้วนะ
แก้ว : นั่นซิ...แอบอยู่ได้ ตกใจหมดเลย

ทั้งสามคนมาถึงสถานีอนามัย ขวัญและแก้วรออยู่ด้านล่าง

แก่นแอบอยู่หน้าประตู

พยาบาล : ขึ้นมาทำไม แต่งตัวมอมแมมจังเลย

แก่น : คือว่า ผม...ผม...

พยาบาล : เป็นอะไรล่ะ เนื้อตัวเสื้อผ้าก็มอมแมม

หมอเดินเข้ามาพอดีและถามว่ามีอะไร

แก่น : คือว่าเพื่อนผมขาพลั่งครับ

เดินขึ้นมาไม่ไหว จะพามาให้

คุณหมอช่วยรักษาได้ไหมครับ

หมอ : ได้สิ เดี่ยวหมอจะไปอุ้มขึ้นมาเอง

เพราะว่าเราทุกคนจะได้รับการ

บริการจากรัฐโดยเท่าเทียมกัน

ไม่ว่าจะยากดีมีเงินอย่างไร

วันเสาร์

กับประชาธิปไตยของเรา 26.

หลังจากหมอรักษาจนอาการดีขึ้นแล้ว
เด็กทั้งสามเดินทางมาถึงบ้าน ขวัญและแก้ว
เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้พ่อและแม่ฟัง
พ่อและแม่ กล่าวขอบคุณแก่นที่ได้ช่วยเหลือขวัญ
และพามาส่งที่บ้าน

พ่อ : ต้องชอบใจมากนะแก่น ที่ช่วยขวัญ เดี่ยวอยู่กับข้าวเย็นด้วยกันก่อน
แล้วค่อยกลับบ้าน

แก่นกล่าวตอบอย่างสุภาพ

แก่น : ชอบคุณครับ แต่ผมแต่งตัวไม่สะอาด ผมอายครับ

พ่อ : ไม่ต้องอายหรอกแก่น คนเราจะดีหรือไม่ดีมันอยู่ที่จิตใจ
และการกระทำ ไม่ได้อยู่ที่การแต่งตัวหรอก เราอยู่ด้วยกัน
ในสังคม ก็ต้องรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
เป็นสิ่งที่น่าชมเชยมาก

นิสไฮ

กับประชาธิปไตยของเรา 27.

หลังจากที่ทั้งหมดรับประทานอาหารเย็นกันเรียบร้อยแล้ว
แม่ก็หยิบเสื้อผ้าที่ขวัญไม่ได้ใช้มามอบให้แก่กัน

แม่ : นี่จะแก่น...นำเอาเสื้อผ้าที่ขวัญเขาไม่ได้ใช้มาให้ แก่นจะได้ใช้
แก่น : แต่น้าครับ ผมไม่ได้อยากได้สิ่งตอบแทนอะไรหรอกครับ
แม่ : เอาไปใช้เถอะจะ...นำให้แก่นเพราะแก่นเป็นเด็กดี
แก่นยกมือไหว้ ขอบคุณและกล่าวลาทุก ๆ คน

วันฮอไร

กับประชาติปิตยของเรา 28.

ทั้งหมดเดินออกมาส่งแก่น ที่หน้าบ้าน
ขวัญกล่าวขอบคุณแก่น

ขวัญ : เราต้องขอบใจนายมากนะ

แล้วอาทิตย์หน้ามาเล่นด้วยกันนะแก่น

แก่น : ตกลง แล้วอาทิตย์หน้าเจอกันนะ

วันนี้เราต้องกลับบ้านก่อน จะรีบไปอ่านหนังสือด้วย

เดี๋ยวมืดแล้วจะมองไม่เห็น

ที่บ้านพักคนงานยังไม่มีไฟฟ้าใช้เลย

แก้ว : แล้วอย่าลืมอาทิตย์หน้านะพี่แก่น

แล้วแก่นก็เดินลับตาทุก ๆ คนไป

วันฮอไร

กับประชาติปไทยของเรา 29.

แก่น เดินลับตาไป พ่อจึงหันมาสอนลูกทั้งสองคน

พ่อ : จำไว้นะลูก ว่าอย่ามองคนแค่ภายนอก ให้มองถึงจิตใจ
ของพวกเขາ และต้องช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนทุกครั้ง
ที่มีโอกาส อย่าแบ่งแยกว่าจะยากดีมีเงิน ถึงอย่างไรเราทุกคน
ก็เป็นคนไทยด้วยกัน ต้องรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
เพื่อสังคมไทย จะได้เป็นสังคมที่น่าอยู่

ขวัญ : ครับพ่อ

แก้ว : ค่ะ

ตอนที่ 3 เตรียมตัวเลือกตั้ง

เช้าวันใหม่ก็เวียนมาอีกครั้ง พ่อและแม่แต่งตัวเตรียมจะออกไป
นอกบ้าน เสียงตามสายประจำหมู่บ้านดังกึกก้องตั้งแต่เช้า
ขวัญและแก้วเดินมาดูพ่อกับแม่อย่างสงสัย

แก้ว : คุณพ่อกับคุณแม่จะออกไปไหนกันคะ

ขวัญ : นั่นซิครับ...ก็วันนี้เป็นวันหยุดนี่ครับ

แม่ยิ้มและตอบลูกทั้งสองว่า พ่อกับแม่จะออกไป
ใช้สิทธิเลือกตั้ง ینگละลูก

แก้วและขวัญ อุทานพร้อมกัน : ใช้สิทธิเลือกตั้ง

พ่อ : ใช่แล้วลูก เราคนไทยทุกคนมีหน้าที่ไปใช้สิทธิ
ในการเลือกผู้แทนของตนเพื่อไปทำหน้าที่ในสภา

วันอาสาฬหบูชา

กับประชาธิปไตยของเรา 32.

ถ้าเราไม่ไปใช้สิทธิอันชอบธรรมของพวกเรา
เราจะไม่มีความดี ๆ ที่เข้าไปเป็นปากเสียงแทนพวกเราจริงๆ
จำเอาไว้ล่ะลูก

วันอาสาฬหบูชา

กับประเพณีไทยของเรา 33.

พ่อกับแม่เดินทางไปเลือกตั้ง เมื่อไปถึงพ่อกับแม่
ก็เลือกผู้แทนตามที่ทั้งสองได้ตั้งใจเอาไว้ เพื่อเข้าไปเป็นตัวแทน
ในสภา หลังจากลงคะแนนแล้วก็เดินทางกลับบ้าน

ในช่วงหัวค่ำของวันเดียวกันนั้น ทั้งพ่อ แม่ ลูก นั่งดูโทรทัศน์
ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชวัญ ถามพ่อว่า

ชวัญ : พ่อครับ แล้วผมกับน้องแก้ว มีสิทธิหรือเปล่าครับ

พ่อ : มีสิทธิสิลูก แต่ต้องรอให้อายุครบ 18 ปีบริบูรณ์เสียก่อน
ถึงจะมีสิทธิเลือกตั้ง

แก้ว : แล้วสิทธิอย่างอื่นล่ะคะคุณพ่อดีหรือเปล่า

พ่อ : มีสิลูก...เราคนไทย มีทั้งสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญ
ที่พึงปฏิบัติมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเสรีภาพในการประกอบอาชีพสุจริต
เสรีภาพในการอยู่อาศัย เสรีภาพในการนับถือศาสนา เสรีภาพในการ
แสดงความคิดเห็น สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
โดยเสมอภาคกัน นะลูก

แม่ : แล้วอีกประการหนึ่งนะ พวกเราทุกคนยังมีหน้าที่
ที่ต้องช่วยกันดูแลรักษาชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
ของเราให้คงไว้สืบไป และเมื่อขวัญโตขึ้น ก็ต้องเข้ารับการตรวจเลือก
เป็นทหารด้วยนะ จะได้ปกป้องประเทศชาติของเรา
และแม่จะภูมิใจมากถ้าลูกของแม่ได้ทำหน้าที่รับใช้ชาติ

ขวัญ : ดิฉันเลยครับแม่

แก้ว : แล้วหนูล่ะคะ...

พ่อ : แก้วก็มีหน้าที่เป็นพลเมืองดีใจล่ะลูก...ช่วยเหลือสังคมทุกครั้งที่มีโอกาส

แก้ว : ค่ะ...คุณพ่อ

วันสองวัน

กับประชาติปโดยของเรา 37.

สองสัปดาห์ต่อมา ขวัญและแก้วไปโรงเรียนตั้งแต่เช้า
พ่อและแม่เดินมาส่งหน้าประตู แล้วพ่อจึงเอ่ยว่า

พ่อ : วันนี้ลูกดูร่าเริงเป็นพิเศษนะ

ขวัญ : ก็วันนี้ผมจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

พ่อและแม่อุทานพร้อมกัน : เลือกตั้ง...

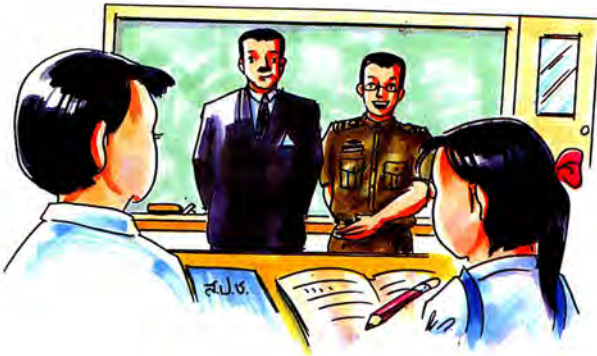
ขวัญ : เลือกตั้งหัวหน้าห้องครับ ผมต้องไปใช้สิทธิของผมครับ
และมันเป็นหน้าที่ของผมด้วย

ทั้งพ่อแม่ลูก หัวเราะชอบใจ เด็กสองคนสวัสดีพ่อแม่ และ
เดินไปโรงเรียน

ตอนที่ 4 สมหวังที่รัฐสภา

ในช่วงบ่ายของวันหนึ่ง ครูใหญ่เชิญท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) มาพูดคุยกับเด็กนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

ขวัญ : คุณลุง ส.ส.ครับ ทำอย่างไรถึงจะได้มาเป็นตัวแทน
ของประชาชนครับ

ส.ส. : ก่อนอื่น...ตัวเราต้องมีความมุ่งมั่นที่จะรับใช้ประชาชน
รับใช้สังคม และประเทศชาติเสียก่อน แล้วอีกอย่าง
เราก็ต้องมีความรู้ ความสามารถด้วย

ขวัญ : แล้วคุณลุง ส.ส. ทำอย่างไรให้คนเลือกครับ

ส.ส. : ก็เริ่มจากความใกล้ชิด ที่ลุงมีต่อ พ่อ แม่ พี่ น้อง
และช่วยเหลือกิจกรรมในท้องถิ่นของเราทุกครั้งที่มีโอกาส
จากนั้นเราก็ต้องลงสมัครรับเลือกตั้งตามคุณสมบัติ
ที่ทางการกำหนด หลังจากนั้นก็ทำการ
ปราศรัยนโยบายที่เราจะพัฒนาท้องถิ่น
และบ้านเมือง ถ้าประชาชนเขาเห็นด้วยกับเรา เขาก็จะเลือกเรา

ขวัญยกมือและถามต่อไปด้วยความสงสัย

ขวัญ : แล้วคุณลุงทำงานอะไรบ้างครับ

วิเศษไฮ

กับประชาธิปไตยของเรา 40.

ส.ส. : ลุงในฐานะสมาชิกของรัฐสภาซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา มีหน้าที่หลักสำคัญ 3 อย่างด้วยกันคือ

1. การออกกฎหมาย เพื่อบังคับใช้กับสังคม
2. ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการตั้งกระทู้ถาม หรือขอเปิดอภิปรายทั่วไป
3. การให้ความเห็นชอบในเรื่องที่สำคัญ ๆ เช่น การประกาศสงคราม และในฐานะที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ยังทำหน้าที่สอดส่องดูแลความเดือดร้อนของประชาชนแล้วหาทางแก้ไขต่อไป

วันเฮลโธ

กับประชาธิปไตยของเรา 41.

ขวัญกลับจากโรงเรียนและเล่าเรื่องลุง ส.ส.ให้ทุกคนฟัง

พ่อ : จำที่ลุง ส.ส. พุดไว้ณะลูก วันหนึ่งในอนาคต
ลูกอาจมีโอกาสรับใช้ชาติบ้านเมือง

แก้ว : แล้วจะรู้ได้อย่างไรละคะ...ว่าจะเลือกผู้แทนคนไหนดี

แม่ : เราก็ต้องดูที่ผลงานสิลูก ใครเป็นคนดีมีผลงาน
และทำงานอย่างจริงจัง เราก็ควรเลือกคนนั้น
คนที่ชื่อเสียง ห้ามเลือกเด็ดขาดเลยนะลูก

ขวัญและแก้ว ตอบเป็นเสียงเดียวกัน : ครับ ค่ะ...

วันเสาร์

กับประชาธิปไตยของเรา 42.

1 ปีต่อมา

แก้วออกมาเห็นคนงานและรถราตยง มาทำถนน บริเวณหมู่บ้านของตนเอง จึงวิ่งเข้ามาบอกทุกคนในบ้าน

แก้ว : คุณพ่อ คุณแม่ พี่ขวัญ มาดูเร็ว

ทุกคนออกไปดูการก่อสร้างถนนลาดยาง ที่กำลังเริ่มต้นขึ้น

แก้ว : ดิฉันเลยนะคะ ที่นี่หมู่บ้านของเราจะได้สะดวกสบาย
ไปไหนมาไหนก็ไม่ลำบากเหมือนแต่ก่อน
เกษตรกร สามารถขนพืชผลการเกษตรไปขาย
ได้สะดวกยิ่งขึ้น

แม่ : นี่แหละลูก...เพราะเรามีผู้แทนของเราคอยสอดส่องดูแล
และทำงานแทนพวกเราทุกคน

พ่อ : นั่นแหละคือ...ข้อดีของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ขอให้ทุกคนมีคุณธรรม เมืองไทยของเราก็จะพัฒนา รุ่งเรือง
จำไว้นะลูก

วันสองวัน

กับประชาธิปไตยของเรา 44.

